

Nieznani, Stary I

Słowa: Piotr Wierzbik, Grzegorz ("Maja") Majewski

Muzyka: trad.

Stary łódź za horyzontem znikł,
Gnajmy w morze z wiatrem w dal.
Czy wrócimy - tego nie wie nikt,
Serca matek ściska żal.

Dalej rwij synu z siłą setki lin,
Byś do domu wrócić mógł.
Niech Twa gwiazda prowadzi zawsze Cię,
A zły wiatr nie burzy snu.

Dzień za dniem i noc za nocą wciąż,
Sztorm za sztormem, rzadko sztil.

Mężne serce, spracowana dłoń

Często śmierci w oczy kpi.

Każdy chciałby na łodzi bliskich mieć,

Miesiąć, dwa być pośród nich,

Lecz na morzu zapewne każdy z nas

Znajdzie dom, o którym śni.

Powrócimy na rodzinny brzeg,

Gdy połowów miną dni.

Zostaniemy w domach, póki wiatr

Nie zastuka znów do drzwi.

Wyruszymy nim dzień obudzi się

I rozproszy ranne mgły.

Nasz kapitan obierze pewny kurs,

Wtedy los nie będzie zły.